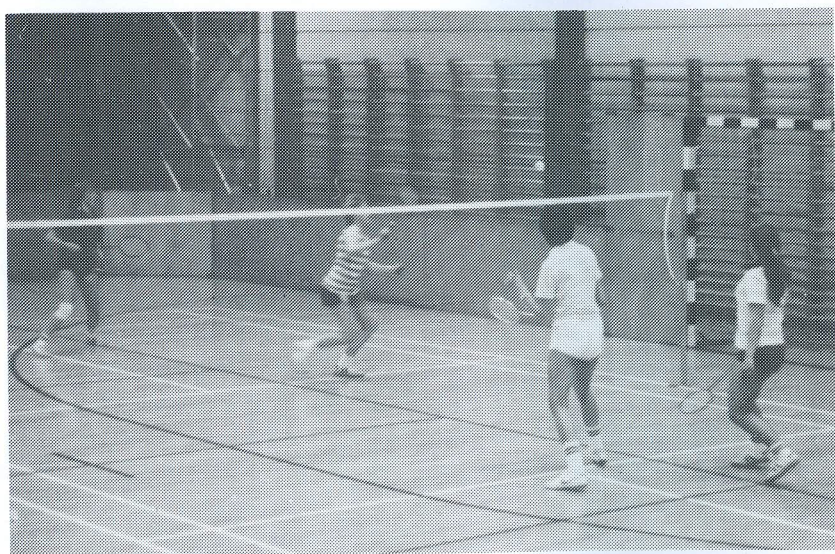

Badmintonsportens historie på Fanø

1939 - 1989

Forord

For ca. 1 år siden bad Fanø Badmintonklub mig om at forsøge at skrive klubbens historie fra oprettelsen i 1939 og frem til i dag – altså 50 år senere – med hovedvægten lagt på »de ældste tider«, som altid vil være i størst fare for at gå i glemmebogen.

Det var ikke uden betænkeligheder, at jeg påtog mig opgaven, især da jeg straks fik besked om, at klubbens forhandlingsprotokol for de første 20 år var sporløst forsvundet.

Jeg var derfor henvist til at søge oplysninger på anden vis, først og fremmest ved at kontakte de personer, som var med fra første færd, og som stadig var i live. På den måde har jeg lidt efter lidt samlet så mange brikker i puslespillet sammen, at der trods alt er kommet et billede ud af det, som klubben og jeg håber må kunne interessere badmintonsportens venner samt lokalhistorisk interesserede.

Jeg vil gerne på dette sted takke alle mine »meddelere«, ikke mindst Sven Aage Hornum Hansen, som jeg fra første færd har været »i udvalg med«. Af de 12 første medlemmer har jeg kunnet identificere de 11, og jeg har haft interessante og fornøjelige samtaler, direkte eller telefonisk, eller brevveksling med alle, som endnu levede. Jeg takker jer for jeres veloplagthed!

Fanø Ugeblad takkes for husly og hjælpsomhed under gennemsøgning af adskillige årgange af bladet – og endelig takker jeg Inge Andersen for gennemgang af manuskriptet.

Det har været en interessant og fornøjelig opgave.

Fanø, august 1989

H. J. Vestergaard

Badmintonklubben takker hjerteligt Fanø Spare- og Lånekasse, Kulturelt Samråd, Handelsbanken og Den Danske Bank for støtte til udgivelsen af dette jubilæumsskrift.

Tonny Thomsen

fmd.

50 år

Den 16. september 1989 fejrer **Fanø Badmintonklub** sin 50-års fødselsdag. Som »historiker« må man aldrig på gå akkord med sandheden, så jeg må derfor straks tilstå to ting. For det første, at klubben startede under navnet Nordby Badmintonklub, og for det andet: datoen *kan* være rigtig, men er fiktiv, men under alle omstændigheder er den ikke ret mange dage forkert.

Det har nemlig ikke været muligt at fastslå datoen for den stiftende generalforsamling – ja, vi ved ikke engang med absolut sikkerhed, om en sådan overhovedet har fundet sted, for som omtalt i forordet er forhandlingsprotokollen for de første 20 år forsvundet sporløst.

I al fald kom badmintonspillet til Fanø ret tidligt, nemlig i september 1939 – tidligt, når man tager i betragtning, at Dansk Badminton Forbund blev grundlagt i 1930. I Esbjerg stiftedes badmintonklubben i 1937, og her kunne sportsinteresserede vestjyder så betragte det nye spil.

Blandt de interesserede var en kommis i Andrup, som hidtil kun havde spillet fodbold. Han hed Svend Poulsen. Og det var lige noget for ham. Det måtte han se at få indført på sin hjemegn – og i 1938 startede Andrup Badmintonklub. Blandt medlemmerne var en stor skolepige, som hed Maren, og hendes lærer Vald. Schack Olldag.

Denne lærer flyttede kort efter til Fanø – og han tog spillet med sig til den lille ø i Nordsøen. I det lokale blad, »Fanø Ugeblad«, bringes under »Sporten« følgende nyhed:

Badminton-Klub

Lærer Schack Olldag, Nordby, har faaet startet en Badmintonklub her i Byen. Træningen foregaar i Industriforeningens Sal, som Bestyrelsen velvilligst har stillet til Raadighed, og det første Par indledte allerede i Gaar. Badminton har jo en Fordel frem for mange andre Sportsgrene, at det kan spilles hele Aaret. Mange af vore større Byer har gjort umaadelig meget for at skaffe de unge – og de ældre med – Adgang til at dyrke denne sunde Sport, og vi kan kun ønske den ny Badminton-Klub her en god Tilslutning.

Af denne meddelelse, dateret 16.09.39, kan man i al fald slutte, at der må være gået *noget* forud – i det mindste forhandlinger med Fanø Haandværker og Industriforenings bestyrelse, og *sandsynligvis* også en stiftende genralforsamling, hvor man har valgt den første bestyrelse, som bestod af kun 3 medlemmer, der samtidig var spilleudvalg. En af de første opgaver en sådan bestyrelse må påtage sig er traditionelt at udarbejde et forslag til love for foreningen, eller at bearbejde et allerede eksisterende udkast, som så kan debateres og vedtages på næste generalforsamling.

Et af klubbens første medlemmer, fru Astrid Bentzen, f. Meinertz, har opbe-
ret et eksemplar af disse love i næsten 50 år.

L O V E

102

N O R D B Y B A D M I N T O N K L U B.

1. Klubbens Formaal er at dyrke Badmintonspil.
2. Personer, som ønsker at blive Medlemmer, optages paa en Ekspektanceliste efter Henvendelse til et Bestyrelsesmedlem. De paagældende skal selv erhverve Medlemsret i "Færd Haandværker- & Industriforening, hvoraf alle Klubbens Medlemmer skal være medlem. Under alle Omstændigheder betaler nye Medlemmer selv Indmeldelse og første Kvartals Kontingent til F.H. & I. Udmeldelse kan ske til enhver Tid ved Meddelelse til Bestyrelsen.
3. Kontingentets Størrelse fastsættes af Bestyrelsen efter Klubbens Behov.
4. Ordinær Generalforsamling afholdes hvert Aar i Oktober, hvor Regnskabet for det forløbne Aar fremlægges, og ny Bestyrelse og een Suppleant ved almindeligt Stemmeiflertal. Suppleanten skal være revisor. Bestyrelsen bestaar af 3 Medlemmer, som selv konstituerer sig. Suppleanten træder kun til ved et Bestyrelsesmedlems Udtrædelse som aktivt Medlem af Klubben. Ekstraordinær Generalforsamling kan indkaldes med 3 Dages Var-sel, naar Bestyrelsen eller mindst Halvdelen af Medlemmerne ønsker det.
5. Spilleholdene sammensættes af Bestyrelsen.
6. Spilletiderne fastlægges af Bestyrelsen og kan kun ændres med dennes Samtykke.
7. Hvis nogen af Medlemmerne ønsker at spille udenfor de fastsatte Tider, er intet til Hinder herfor, forsaavidt Salen ikke er optaget. Ønsker flere Hold at benytte Salen samtidig, maa intet Hold spille mere end een Time ialt. Eventuelt Lysforbrug under saadant Spil skal betales til Kassereren af det paagældende Hold.
8. Ethvert Hold har Pligt til at rigge Gymnastikrejer op efter sig og iøvrigt overholde Orden i Salen. Udeliver et Hold fra den ordinære Spilletid, maa holdet selv drage Omsorg for, at Redska-berne er paa Plads.
9. Ethvert medlem har Pligt til at møde til de ordinære Spille-tider eller i Tilfælde af Forfald skaffe en Stedfortræder med Holdets Billigelse. Under Ferie maa holdet selv sørge for Stedfortræder. Under længere Tids Forfald træder Medlemmet midler-tidig ud af Klubben og indtræder øverst paa Ekspektancelisten.
10. Bestyrelsen kan arrangere Turneringer med andre Klubber. Deltagelsen er frivillig.
11. Enhver Spiller deltager paa egen Risiko.
12. En Spiller, der gentagne Gange med Overlæg overtræder Klubbens Vedtægter, kan af Bestyrelsen ekskluderes af Klubben.
13. Lovndringer kan vedtages paa en Generalforsamling, naar mindst Halvdelen af Klubbens Medlemmer ønsker det.
14. Klubben kan opheves, naar alle Medlemmer ønsker det.

NB. I Henh.t. Klubbens Overenskomst med F.H. & I. har Klubben Lov at benytte Salen til enhver Tid naar den ikke er optaget. Altsaa maa Klubben trække sig tilbage, hvis F.H. & I. selv ønsker at benytte Salen.

Industriforeningens sal. 1939-43, 1948-53, og 1956-1970.

Man kan af paragraf 2 se, at det har været så som så med velvilligheden fra Håndværker og Industriforeningens side. Det er vist ret usædvanligt, at man for at blive medlem af een forening er tvunget til først at melde sig ind i en anden, men sådan var det altså. »Krølle« kan huske, at formanden, skibsbygger Christoffersen, var ubøjelig på det punkt. Mærkelig nok er aftalen med badmintonklubben overhovedet ikke nævnt i F. H. & I's forhandlingsprotokol. I det hele taget omtales klubben i denne protokol kun i forbindelse med lejeforhøjelser, første gang i juni 1942. Da var badmintonklubbens bestyrelse indkaldt til drøftelse af lejens størrelse. Man enedes om, at klubben skulle betale 200 kr. om året, incl. lys for benyttelse af salen.

Året efter beslaglagde tyskerne salen. Værnemagten betalte 11.000 kr. om året i »leje«. Badmintonklubben opsagde sin kontrakt med F. H. & I. umiddelbart efter – der var nok heller ikke andet at gøre!

Men tilbage til den første bestyrelse. Den kom til at bestå af *Olldag, Eskesen og Lena Pedersen*, konstitueret med Olldag som formand og Eskesen som kasserer. Og bestyrelsen har sikkert betragtet foreningens start som tilfredsstillende, for d. 25. januar 1940 finder vi en notits i Fanø Ugeblad: »Det er svært, hvor der i denne Vinter er Gang i den indendørs Sport. Gymnastikholdene har stærk Tilgang, og nu melder Lærer Olldag, at der har meldt sig saa mange til Badminton, at man – i al Fald foreløbig – ikke kan tage flere Deltagere».

Og hvor mange var det så? Meget tyder på at det har drejet sig om 12 medlemmer, 7 kvinder og 5 mænd. Tilmed kender vi navnene på dem alle, nemlig følgende:

De 12 første

Valdemar Schack Olldag	f. 19.8. 1905	† Nordby 29.3. 1989
Arne Eskesen	f. 31.12. 1899	Bavnebjergtoft 1, 6720 Nordby
Svend Adler Lauritzen	(navigator)	Fjordvej 10, 3390 Hundested
Egon J. Lund Pedersen	(navigator)	død »for mange år siden«
Egon Blæsild Henriksen	(navigator)	Limfjordsvej 16, 7700 Thisted
Lena Sander Pedersen	g. Wiese	† 1982
Ella Sander Pedersen	g. Hjorth	Dalgas Blvd. 81, København F.
Johanne Brinch	g. Olldag	† 1985
Astrid Meinertz	g. Bentzen	Dagmarvej 5, 6720 Fanø
Frk. Nielsen		uidentificeret
Mary Svarrer		Vestervejen 15, 6720 Fanø
Cecilie Oksen	g. Jeppesen	Brødregade 5, 8900 Randers

Vald. Schack Olldag
f. 19.8.05, d. 29.3.89
Formand

Arne Eskesen
f. 31.12.99
Kasserer

Lena Pedersen
d. 1982

Mens den første generalforsamling som nævnt er hyllet i glemslens tåger, så er den næste helt klart belyst, atter takket være »Fanø Ugeblad«.

Generalforsamling.

Nordby Badmintonklub holdt Generalforsamling Tirsdag Aften paa Hotel „Nordby“.

Formanden, Kommunalærer Schack Olldag, bød Velkommen, hvorefter Kassereren, Navigationslærer Eskesen, fremlagde Regnskabet, der sluttede med en Kassebeholdning paa 92 Kr.

Regnskabet godkendtes enstemmigt.

Nye Medlemmer optoges, og der blev foretaget Opstilling af de forskellige Hold.

Til Bestyrelsen genvalgtes Navigationslærer Eskesen, Kontorassistent Frk. Lena Pedersen og Kommunalærer Olldag.

Efter Generalforsamlingen samledes man om et hyggeligt og festligt Kaffebord paa Hotellet.

— I Tilslutning til ovenstaaende kan vi meddele, at Nordby Badmintonklub har inviteret Andrup Badmintonklub herover til en Turnering, der rimeligvis vil finde Sted om en Maanedes Tid.

På denne generalforsamling har man altså indvarslet de første holdkampe mod modstandere udefra. Naturligt nok blev det Andrup, hvor Svend Poulsen spillede dengang og hvor formanden Vald. Olldag kom fra. Den allerførste badminton-klubkamp på Fanø d. 10. nov. 1940 er så livligt og fornøjeligt skildret i »Fanø Ugeblad« af Krabaten, hvilket pseudonym står for den daværende redaktør, lærer Sneum, at referatet fortjener at blive gengivet i sin fulde længde. Det samme gælder den knap så glørværdige returmatch i Andrup og den endelige triumf på neutral bane i Esbjerg d. 2.3. 1941.

Omkring Badmintonturneringen.

—o—

Jo, det gik udmærket med Badmintonturneringen i Industriforeningens Sal i Søndags. Der spilledes 12 Kampe, af hvilke vore Spillere vandt de 10.

Fra Andrup deltog 9 Spillere — 8 Herrer og 1 Dame — og fra Nordby 13 Spillere — 5 Damer og 8 Herrer.

Turneringen aabnedes med en Dyst mellem Olldag og Eskesen paa den ene Side og d'Hrr. Poulsen og S. Villadsen paa den anden. Kampen afgjordes gennem 3 Sæt, af hvilke det første og det sidste blev vundet af vore Spillere saaledes: 15—9 og 15—13.

Efter denne Omgang, der viste sig at være Strømpil for hele Turneringen, mødtes Herrerne V. og R. Villadsen med to af vore Damer, Frøknerne L. og E. Pedersen. Der gik ved Starten et Glimt af sejrrig Tilfredshed over de to Herrer Ansigter, da de saa, de skulde kæmpe med to Damer. Men Piben fik snart en anden Lyd! Kampen afgjordes i to Sæt; Pedersen & Pedersen sejrede stort over Villadsen & Villadsen med 15—6 og 15—4.

Og saa var Tilfredsheden altsaa paa den anden Side af Nettet!

Men vi kan ikke nævne alle Kampe og langt mindre beskrive dem alle — hverken efter Referat eller efter Selvsyn.

— Da vi netop ved Kaffetid kom ind i Salen, var et Par af vore Spillere, Fruerne Svarrer og Brinch, ved at tage baade Pippet og Modet fra d'Hrr. Sandholdt og Keimling. (Det ses, at ikke alle Andrup Spillere hed Villadsen). Vi blev saaledes Ojenvindne til en fin Sejr for Nordby: 15—8 og 15—8.

Og mens vi nød Kaffen, glædede vi os over vore kække kvindelige Badmintonspillere, der saadan Gang paa Gang uden videre Vrovl kunde lægge deres mandlige Modstandere for deres Fødder. Uden iøvrigt at henfalde til gammeltestamentlige Betragtninger i Anledning af Situationen maa vi tilstaa, at vore Tanker et Øjeblik strejfede Beretningen om Jael og Sisera-Feltherren, der faldt for en Kvindes Haand!

— Der var ikke fyret i Salen, og vi Tilskuere maatte derfor trodse Kulden ved at sidde med Overtøjet paa. Kaffen var imidlertid dejlig varm; og saa længe man sad ved Kaffebordet, der var arrangeret i et Hjørne af Salen — et Slags Beskyttelsesrum mod de flyvende Bolde — kunde det jo sagtens gaa. Spændingen ved Kampen satte naturligvis ogsaa Hjerteslaget et Par Satser op hos Tilskuerne — — men alligevel: køligt var det!

Inden vi gik, saa vi lige Optakten til Kampen mellem Frk. Mejnertz og Eskesen paa den ene Side og to Villadsener paa den anden. Begyndelsen var imponerende — maaltbevidst — fyldt med tankestyret Energi, som Kapt. Jespersen siger — — og det blev da ogsaa Sejr for Fanø.

Efter den Opgørelse over samtlige Kampe, vi har liggende for os, ses det, at de andre Spillere: Fru Oksen, Frk. Nielsen, Lund Petersen og Henriksen ogsaa tog Sejr hjem — ja, at Lauritzen endog sammen med sin Partner vandt den største Sejr: 15—1 og 15—6.

De to ikke vundne Kampe tabtes saaledes: 5—15 og 8—15; 8—15 og 8—15.

— Kunde Andrupperne ikke spille?

Jo, vist kunde de saa; men de var ikke i Træning, og saa var Lokalteterne ogsaa fremmede for dem. Det gør nu en Gang mere, end mange Ikke-Spillere tror!

Men der var ingen Surhed hos dem over Nederlaget eller dum Stolthed hos vore Spillere over Sejrene. Der var netop den helt rigtige kammeratlige Tone — den, der kendetegner de virkelige Sportsfolk.

— Nu er Andrupperne taget hjemover for at træne, og en Dag ligger der saa en Udfordring fra dem til vore Spillere om at komme over til det faste Land for paa ny at prøve Kræfterne — og saa naturligvis smage paa Kaffen i Forsamlingshuset i Andrup eller Skads.

Og saa gælder det!

Krabaten.

Af pladshensyn er kun dette første referat gengivet, men det skal naturligvis ikke skjules, at Andrup tog en grumme revanche og vandt sin hjemmekamp med 9 sejre mod 2.

Vedrørende den tredje klubkamp overlader vi ordet til en af vore modstandere fra Andrup, købmand Roar Willadsen — som efter eget udsagn endnu 49 år efter ikke er kommet helt over den »sæk«, som han og broderen fik i den første klubkamp af søstrene Lena og Ella Pedersen!

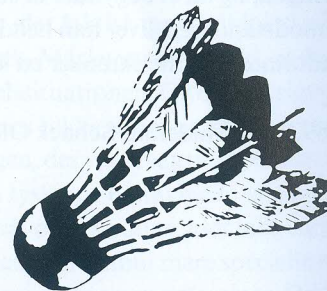
»Nu havde vi jo hver især prøvet at vinde på hjemmebane, så vi skulle nu have fundet ud af, hvem der var det bedste hold, Fanø eller Andrup. Så vi blev jo nødt til at mødes på neutral bane, så badmintonhallen i Esbjerg blev lejet, og d. 9.3. 1941 mødtes vi så for tredje gang. Da skal jeg lige love for, at vi fandt ud af, hvem der var bedst. Der var ingen tvivl. Af de 19 kampe, der blev spillet den søndag, vandt Fanø de 14! De havde virkelig grund til at være stolte«.

»Men, slutter Roar Willadsen, »det var tre dejlige søndage med et fantastisk kammeratskab«.

Senere bliver der optaget kontakter med andre klubber, men efter kampene med Andrup ser det ud til, at Fanø Ugeblad helt har tabt interessen for spillet med fjerbolden, men heldigvis har vi øjenvindner og deltagere, som nøje kan gøre rede for de efterfølgende perioder.

Historikerne har en tilbøjelighed til at dele tiden op i afsnit — og det vil egentlig også være rimeligt i beretningen om badmintonklubbens historie, nemlig i følgende 3 afsnit:

- 1) De første år i Industriforeningens sal og i »Logen«
Herom lader vi Olldag og Eskesen berette.
- 2) Perioden fra krigsafslutningen til Fanøhallens indvielse i 1970
Herom lader vi Maren Poulsen og Sven Aage Hornum Hansen fortælle.
- 3) »Nyere tid — fra 1970 til i dag.
Denne beretning er væsentligst baseret på oplysninger fra Jan Jepsen og Tony Thomsen.

Valdemar Schack Olldag

Lærer Olldag skubber kaffekoppen længere ind på bordet og støtter sig på armene, mens han tænker over mit spørgsmål. »Jo, det var i 1939 omkring krigsudbruddet, at jeg var med til at stifte badmintonklubben. Det er længe siden, men jeg husker det godt. Det er ellers ikke så godt med hukommelsen mere, men det der fra ungdommen, det husker jeg bedst«.

»Det er længe siden«, gentager han, mens tankerne er langt tilbage i tiden – 50 år tilbage, da han var en atletisk og entusiastisk sportsmand.

Olldag blev født d. 19.8 1905 – og han er nu 84 år og ramt af sygdom, så det er med lidt betænkelighed, at jeg har bedt om en samtale – efter samråd med datteren Dorte. Men jeg mærker snart, at det er en glæde for Olldag at fremdrage minder fra den tid, hvor han tog initiativet til at stifte Fanø Badmintonklub – og lidt efter lidt skrider beretningen frem med stigende sikkerhed.

»Jeg var dengang vikar i Brixbøl ved Andrup, og der lærte jeg at spille badminton. Jeg tror, at Svend Poulsen også spillede der – han kom til Fanø nogle år efter mig. Da jeg så blev lærer på Fanø, så var det, at jeg fik gjort nogle andre interesser, og i september 1939 begyndte vi så at spille i Industriforeningens sal. Vi var en 12-15 unge, og flere var der heller ikke rigtig plads til. Jeg tror vi betalte 2 kroner pr. næse i kontingent«.

»Blev De valgt til formand efter en stiftende generalforsamling?«

Olldag tænker sig længe om og ryster så på hovedet.

»Jeg tror, vi bare blev enige om, at jeg var formand og Eskesen kasserer, og så begyndte vi bare at spille. Senere gik det mere regulært til med rigtige generalforsamlinger og bestyrelsesmøder, og jeg blev ved at være formand måske en halv snes år. Men det er så længe siden«.

Det er tydeligt, at Olldag er ved at blive træt, og pauserne bliver længere og hyppigere. Men han prøver alligevel at fremkalde navnene på klubbens første medlemmer, Lena Pedersen, Ella Pedersen, Cecilie Oksen, Svend Lauritzen – lidt efter lidt dukker de op i erindringen, og da vi begynder at snakke om kampe med Alslev og Andrup og andre modstandere, bliver han helt livlig igen.

Men dermed er kræfterne udtømte. Dorte skænker en kop kaffe mere – og vi aftaler en ny samtale senere.

Men få uger senere, d. 29.3.89, døde Valdemar Schack Olldag.

Arne Eskesen

Det ærgrer Eskesen, at han må gå med stok, da han rejser sig fra en stol ved et vel-dækket kaffebord for at modtage mig.

Men jeg havde på forhånd hørt, at han havde været ovre på sygehuset med en lille revne i den ene knæskal. Lægen på skadestuen havde naturligvis spurgt, hvordan uheldet var sket, men får, optaget af undersøgelsen, kun fat på ordet »badminton«. »Går De stadig og ser på sportsstævner«, spørger lægen imponeret – patienten er jo trods alt 89 år.

»Ser på«, fnyser Eskesen, »nej, jeg spiller!«.

Lægen kan jo ikke vide, at han står overfor Danmarks ældste aktive spiller, vel nok en af de få aktive sportsmænd, der er født i forrige århundrede – omend i sidste øjeblik, d. 31.12. 1899.

»Det vil sige, at De var omkring 40, da De var med til at stifte Fanø Badmintonklub og har en 50-årig karriere at se tilbage på?«

»Ja, men ikke i sammenhæng. Det er rigtigt, at jeg var med helt fra begyndelsen, men allerede i 45 eller 46 måtte jeg opgive på grund af travlhed på Navigations-skolen, men da jeg så blev opfordret til at spille til klubbens 40 års fødselsdagsarrangement, fik jeg blod på tanden – og nu havde jeg som pensionist god tid til at drive lidt sport, og så har jeg altså spillet regelmæssigt siden, lige til det her forbistrede knæ...«

Jeg får Eskesen til at fortælle om de første år. Han husker heller ikke med sikkerhed, om der var nogen stiftende generalforsamling, da lærer Olldag i 1939 fik lov at spille i Industriforeningens sal sammen med 11 andre, men han husker bestyrelsesmøder og generalforsamlinger kort efter starten, især da han fra første færd overtog funktionen som kasserer.

»De første år spillede vi som sagt i Industriforeningens sal – og det var vi så-mænd lykkelige for, omend forholdene var lidt specielle. Salen blev jo også brugt til gymnastik, så vi måtte først fjerne bommene og midterstolpen. Det var knebent med udenomspladsen, især i den ende, hvor kakkelovnen stod. Det var et vældigt monstrum, der faktisk ragede lidt ind på banen, så vi måtte vænne os til en lidt speciel teknik. Måske var de et held, at der ikke var ild i den – på grund af krigen og brændselssituationen. Og de tre krigsvintre var unormalt kolde i sig selv, så vi måtte iføre os tykke trøjer og så iøvrigt spille os til varmen«.

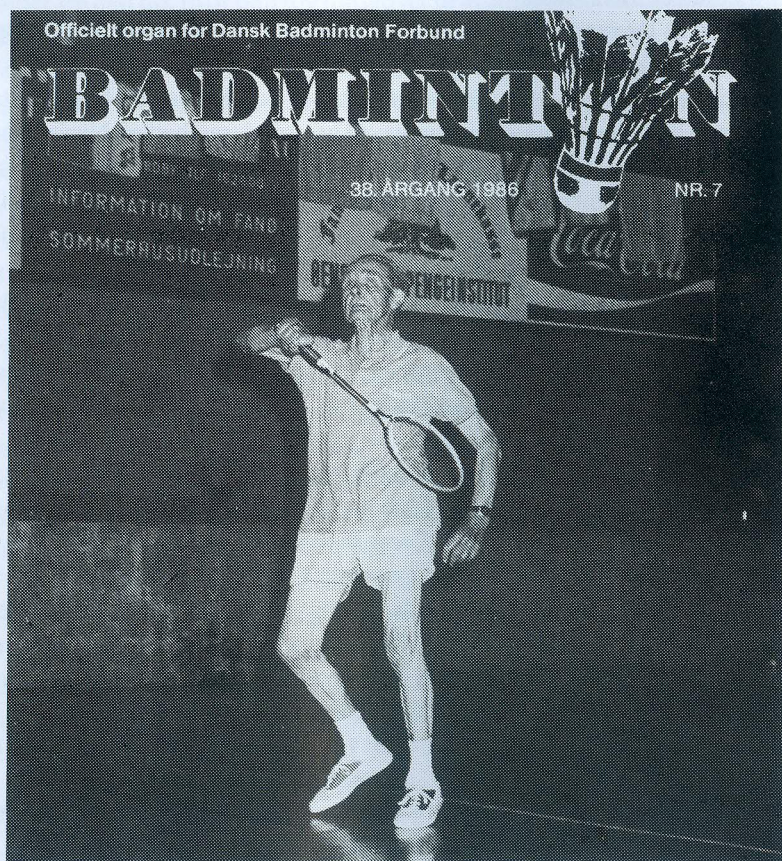
»Og det var også krigen, der var årsag til, at vi måtte flytte ud i »Logen« – det må have været i 1943, da tyskerne beslaglagde salen.

Men spille ville vi altså, og det kunne godt lade sig gøre i afholdsfolkenes festlokale, selvom forholdene var endnu mere specielle end i Industriforeningen«.

Vi går over til at tale om de første medlemmer. Og et for et dukker de op i erindringen – selv de enkeltes spilleegenskaber. »Lena Pedersen, hun var en utrættelig fighter, der aldrig lod sig gå på af modgang. Søsteren var nok mere humørspiller.

Og Svend Poulsen, der kom lidt senere, han kunne bare det hele, og vi klarede os pænt, når vi spillede med andre klubber. Jeg kan godt huske, da vi tabte i Andrup, men jeg tror nu nok, det var lidt unfair, for de havde først fodret os gevaldigt med flæsketeg. Også turene til Sønderho var fornøjelige. Vi kørte derned i hestevogn eller på cykel, og så spillede vi i deres lille sal. Der var kun en 3-4 meter til loftet, så der var ikke mange clear-slag i de kampe. Og lige i midten var der en jernstang, den måtte vi også spille udenom».

Vi har sludret længe og jeg har spist tre stykker kage af fru Eskesens hjemmebagte, inden Eskesen følger mig til dørs. Han brokker sig igen over knæet. »Jeg kommer nok ikke igang igen før til efteråret. Det er ærgerligt, for jo ældre man bliver, desto sværere er det at komme i form igen«.

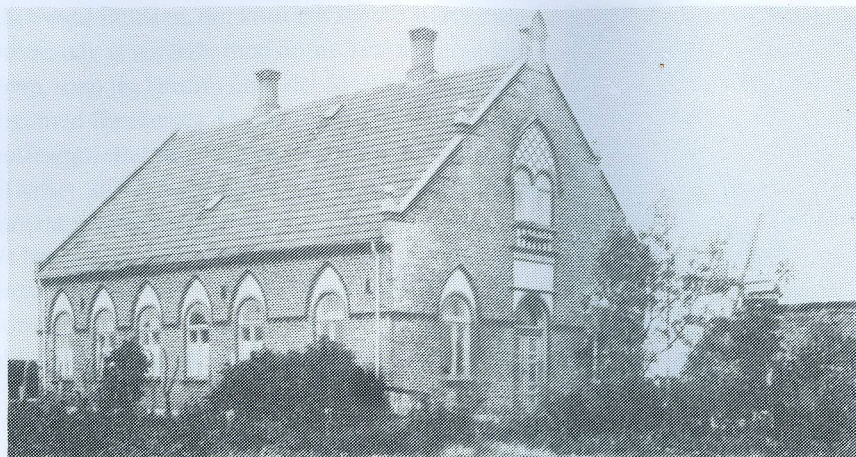
Sven Aage Hornum Hansen

Da *Fanø Badmintonklub* blev stiftet i 1939 var »Krølle« kun en knægt på 13 år – og den aldersgruppe var klubben naturligt nok ikke interesseret i ved starten. Men det betød ikke, at »Krølle« ikke var interesseret i at komme til at spille badminton – tværtimod.

Men vi lader ham selv fortælle.

»Nej, det er rigtigt, at der dengang ikke var noget der hed »puslinge« eller »sandkasseklasse« og den slags – det kom først langt senere. De første medlemmer var nok i snit omkring 30 – altså i mine 13-årige øjne old girls og old boys. Men der var en grund mere. Det forholdt sig nemlig sådan, at Håndværkerforeningen, hvis formand dengang var skibsbygger Christoffersen, forlangte, at spillerne skulle være medlem af Håndværkerforeningen – og der kom så økonomien ind i billedet. Men i 1942, tror jeg nok, blev jeg og en del af mine jævnaldrende kammerater medlem af klubben, så jeg nåede lige akkurat at få begyndt at spille i den store uopvarmede sal, inden tyskerne beslaglagde den. Så rykkede vi ud i »Logen«, der tilhørte en afholdsforening. Det er det hus, som C. H. Beck senere ombyggede til »Vesterhus«. På et billede i »Bedstefars Billedbog II« kan man se, hvordan det så ud. Vores sal lå på tværs i den østlige ende af »Logen«, og den var i det allermindste til formålet, især da der også skulle være plads til opmagasiner af bedemanden Paulus' ligkister. Og så var der en fast stolpe midt i det hele og ikke særlig højt til loftet, så vi måtte indrette vores spil efter både loftshøjde og ligkister. Så vi var glade, da vi kunne vende tilbage til Håndværkerforeningens sal, efter at den i 1948 var blevet istandgjort efter tyskernes ødelæggelser. Her spillede vi så i ca. 5 år, indtil vi kunne rykke ind i den nybyggede gymnastiksal på Vestervej i 1953.

Her var der i al fald en god loftshøjde og rimelig plads omkring banen, men til gengæld et vanskeligt problem med bommene, som nu engang hører til en gymnastiksal. De nederste kunne vi binde fast ude i siderne, den øverste måtte vi lade hænge. Det forbløffede mildest talt vore modstandere, når vi pludselig kom med en høj serv mellem bom og loft – det blev vi eksperter i. Men der var en del vrøvl

»Logen«. 1943 - 1947 (?)

med inspektør og pedel – f.eks. skulle vi altid lægge en række aviser langs med ribbene, hvis vi ville have tilskuere. Så efter nogle års forløb valgte vi at vende tilbage til Håndværkerforeningens sal. Den var i mellemtiden blevet forbedret betydeligt. Først og fremmest var der kommet centralvarme, så vi kunne spille i en passende temperatur. Og det store monstrum af en kakkellovn var væk og bommene ligeledes, men til gengæld var det fine nye parketgulv djævelsk glat. Erik Nørby Sørensen prøvede engang at strø noget pulver på, vel nok et eller andet harpiksprodukt, men det faldt ikke i god jord hos Håndværkerforeningens bestyrelse – det svinede simpelthen ganske forfærdeligt. I stedet måtte vi lære os en bestemt glideteknik – omtrent ligesom tennisspillere gør på en grusbane. Men her spillede vi så, indtil vi endelig i 1970 kunne rykke ind i Fanøhallen – og nu begynder så den periode, man kan kalde »den nyere tid«.

Det nåede jeg desværre aldrig selv at få fornøjelse af som aktiv spiller – kun som bestyrelsesmedlem og som far til to badmintonspillende børn. For i oktober 1969 blev jeg ramt af badmintonspillernes erhvervssygdom nr. 1: den sprængte akillessene. Selvfølgelig kunne jeg godt være startet igen efter operationen, men jeg vovede det ikke – en gentagelse kunne blive alt for kostbar.

Så min karriere sluttede altså så at sige fra det ene minut til det andet, men forinden har jeg som sagt haft utallige sjove timer sammen med »anden generation«. Foruden evigtunge Svend Poulsen kan jeg nævne Svend Kallesen, Viggo Nielsen, Inger Jensen, Svend Aage Sørensen, der nu bor i Åbenrå, Käte Nielsen, Verner Worm og hans kone, som kom til Fanø under krigen, Aase Beck, som bor i København, Johanne Olldags datter Aase Brinch, Einar Christensen, Willy Mathiasen i Oksbøl, Jens Clemmensen fra Esbjerg og Holger Nielsen fra Krogaarden. Han var skrap – han gik på Sorø Akademi, hvor de gik meget op i sport – han vandt alt. Han er nu direktør i Odense, men spiller ofte golf her på Fanø. Så var der Keld Mortensen, Erik Sørensen – osv, osv – jeg kunne blive ved«.

Men vi lader nu Krølle holde inde – og kan i stedet tilføje et par ting, som han af beskedenhed ikke har været inde på. Som spiller vandt han eller var med til at vinde en mængde pokaler og mesterskaber – han var således klubmester i herresingle i 1959.

Og i foreningsarbejdet har han heller ikke ligget på den lade side. Han var formand i perioden 1959-1961, og kasserer helt frem til 1978, altså længe efter uheldet med akillessenen. Ej heller har han fortalt, at han i 1979 blev udnævnt til æresmedlem i Fanø Badmintonklub.

Svend Poulsen

f. 14.12.13., d. 20.11.87.

Maren Poulsen

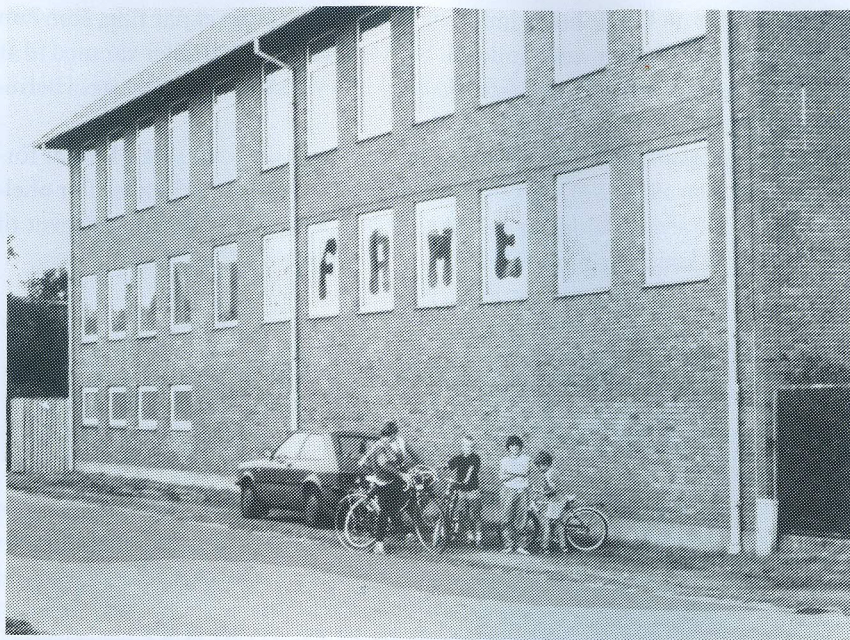
f. 21.11.18.

Jeg står og ser på en mix-double ude i hallen. Der kommer et drop tæt ved side-linjen, damen styrter frem, et lille svirp med håndledet og returneringen sejler næsten parrallelt med nettet og få millimeter over kanten og lander på den modsatte sidelinje..

Altså en elev af Svend Poulsen – en af de mange, som før i tiden har spillet sammen med Svend Poulsen og søgt at leve op til idolets sublime teknik og taktiske overblik.

Svend var og blev den største begavelse indenfor badminton på Fanø indtil nyere tid – skal vi sige fra 1942 til ca. 1972 – altså en 30-årig periode.

Tidligere var han også en af øens bedste fodboldspillere. Han var på førsteholdet, da han var i købmandslære 1931-34, men så flyttede han til Skads og stiftede kort efter bekendtskab med både badmintonspillet og Maren. Begge dele blev til en livslang kærlighed! Det blev også af betydning, at han traf Marens lærer i Brixbøl, Vald. Olldag, og lærte ham badmintonspillet. Som andetsteds omtalt flyttede Olldag til Fanø og grundlagde Fanø Badmintonklub i 1939. Selv indførte Svend badmintonspillet i Andrup – og det blev indledningen til det sportslige

Gymnastiksalen på Realskolen. 1953 - 1956.

samarbejde mellem de to klubber. I februar 1942 blev Maren og Svend gift og flyttede til Fanø og overtog den købmandsforretning, som nu drives af sønnen – men Maren sidder stadig ved en af kasserne.

Selvfølge meldte de sig straks ind i badmintonklubben og begyndte at spille ude i »Logen« – under de specielle vilkår der.

»Jeg kunne ikke rigtig lide, når bolden faldt ned i en af de ligkister, der var opmagasineret for enden af banen. Men når bare Eskesen var med, så sprang han straks afsted for at fiske den op – han var altid så høflig og hjælpsom. Svend spillede mest med Verner Worm og Svend Lauritzen, og hans foretrukne makkere i mix var Lena Pedersen og Annelise Svendsen, som senere blev gift Horskjær. Selv spillede jeg på et lidt lavere plan med f.eks. Tine Møller, Käte Thomsen og Johanne Olldag. Men så fik jeg min gigtsygdom, og omkring 1960 måtte jeg opgive«.

»Men hvor har jeg haft mange dejlige timer med den lille hvide«, slutter Maren. Det skal dog tilføjes, at Svend udover sin aktive indsats som spiller og frivillig træner også gjorde et stort foreningsarbejde, fortrinsvis som kasserer, så det var en ganske naturlig ting, at han på sin 50-års fødselsdag blev udnævnt til Fanø Badmintonklubs første ÆRESMEDLEM.

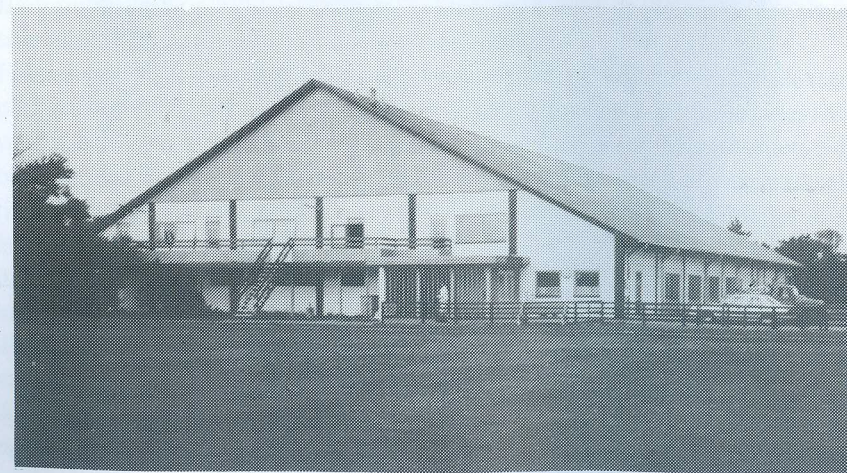
Nyere tid – 1970 - 1989

I 60'erne kom »det store boom« i dansk badminton. Hvad enten man kan lide stjernedyrkelse eller ej, så er der nok ingen tvivl om, at det faktum, at danske spillere som Erland Kops, Svend Pri, Flemming Delfs og uforglemmelige Lene Køppen spillede sig frem til den absolutte verdenselite, var medvirkende til den stærkt stigende interesse.

Og samtidig behøvede vi ikke mere at nøjes med at læse om kampene, nu kunne vi se dem i TV, der begyndte at blive hvermands eje i 60'erne.

Badmintonspillet i forsamlingshuse og gymnastiksale var forbi. Nu måtte vi have rigtige haller, også ude i de små kommuner. Også i Fanø Kommune, som iøvrigt først opstod i 1970 ved sammensmeltningen af de to gamle kommuner, Nordby og Sønderho. Fra midten af 60'erne arbejdede en kreds af borgere med planerne om bygning af en sportshal – og det var naturligvis ikke kun badmintonfolk, men også repræsentanter for andre idrætsgrene, ungdomsorganisationer, kommune, m.fl. Ved den stiftende generalforsamling d. 26.6.67 valgtes også et repræsentantskab, hvor Fanø Badmintonklub blev repræsenteret ved Erik Nørby Sørensen og Sven Aage Hornum Hansen.

I 1967 var tegningerne færdige, finansieringsudgifter beregnet o.s.v. og byggeriet kunne gå i gang, for en meget stor del baseret på frivillig arbejdskraft. D. 1. oktober 1970 var byggeriet så vidt fremskredet, at man uofficielt kunne tage hallen i brug. Badefaciliteterne var endnu ikke i orden, så omklædning foregik i det senere cafeteria på det rå cementgulv – men iveren efter at komme igang var så stor, at man tog den slags småtterier med i købet. Man var jo heller ikke for godt vant! Den 8. maj 1971 oprandt omsider den store dag, hvor hallen officielt blev indviet. Det må have været en fryd for badmintonspillet trofaste dyrkere at se 5 –

Fanøhallen. Siden 1970.

fem! – baner ved siden af hinanden med masser af plads udenom, med en vidunderligt loftshøjde, ingen bomme, ingen kakkelovn. De må næsten have følt sig som Jeppe i baronens seng: »Drømmer jeg – eller er jeg vågen?«

Dagen indledtes med en indvielseshøjtidelighed med taler af borgmester Marius Sørensen m.fl. og afsluttedes med et kæmpebal med hele fire orkestre. Den mellemkliggende eftermiddag blev anvendt til idrætsopvisninger i fodbold, håndbold, gymnastik og naturligvis badminton.

Det store publikum fik en virkelig god og spændende herredouble at se, med Svend Poulsen og Erik Nørby Sørensen mod Ole Stidsholt og Jan Pedersen.

Og blev klubbens forventninger så opfyldt? Kunne vore drømme bære, ville vor ildhu blive belønnet?

Vi lader *JyllandsPosten* besvare disse spørgsmål ved at referere en stort opsat artikel under overskriften: **Ikke et fata morgana i Fanøs klitørken, men kendsgerninger: 10-dobbelt medlemstal på kun to måneder.**

Ikke mindst de helt unge har glæde af den nye Idrætshal på Fanø. Her er det 10-årige Kirsten Stidsholt og 11-årige Bente Pedersen, som bliver indviet i badmintonspillet's finesser af Gitte Rasmussen (th).

»Er drømme tilstrækkelig realistiske og menneskets ildhu og energi tilstrækkelig stor, kan de imidlertid gå i opfyldelse. Det er sket på Fanø, hvor 200 medlemmer i den lokale badmintonklub udelukkende var som en skøn drøm, da man for få måneder siden betragtede de kun 26 medlemmers aktivitet. Idag – kun to måneder efter – er medlemstallet næsten tidoblet, og de godt 200 medlemmer udgør 10% af øens faste befolkning. Og der er ikke tale om et fata morgana i Fanøs klitørken. Hemmeligheden bag den rekordagtige fremgang? Den er ikke så hemmelig endda, men enkel og åbenbar: Fanø har fået idrætshal«.

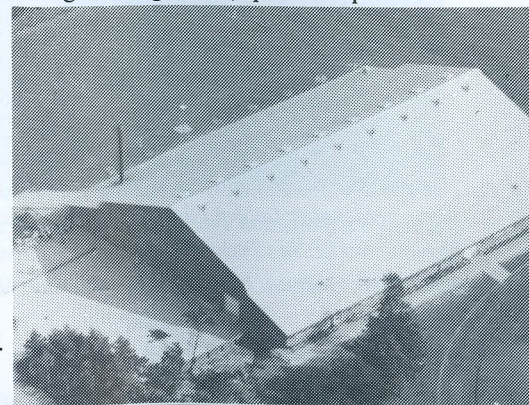
Klubbens daværende formand, *Erik Nørby Sørensen*: »Ja, det er rigtigt, at vi i bestyrelsen lige som Jeppe måtte føle på vor hule tand og knibe os i armen for rigtigt at forstå denne pludselige og enorme udvikling. Vi var da også klar over, at det var en mægtig udfordring til os – og at det ville give os en masse arbejde. Det var i realiteten en helt ny klub – med masser af spillere i alle aldre, først og fremmest en masse børn, med intet eller minimalt kendskab til spillet. Vi måtte organisere ungdomsarbejdet og skaffe trænere og hjælpetrænere i alle rækker og lidt senere organisere vore kontakter med andre klubber og vor deltagelse i turneringer, både indenfor RAGU og Sydvestjysk Badmintondistrikt (nu VBD), og heller ikke glemme at holde liv i tidligere tiders »sociale samvær«, som min forgænger, Keld Mortensen, var så god til at få sat i sving«.

Erik Nørby Sørensen og hans efterfølgere tog udfordringen op og har i årenes løb gjort et stort arbejde på de områder, som Erik nævnte ganske kort. Og da medlemstallet blev ved at stige, blev arbejdet jo ikke mindre. I 1974 var der 300 medlemmer, og siden har tallet ikke ændret sig meget.

Det ville ikke være korrekt helt at forbigå, at der en kort overgang opstod uenighed i den store klub om visse principper vedrørende »elite contra bredde«, en uenighed, der voksede til en sprængning, så der i 1982-84 var to klubber, Fanø Badmintonklub og Nordby Badmintonklub, men selvfølgelig var denne situation uholdbar, og alt gik da også i lave igen i 1984.

Faktisk var 300 mere end Fanøhallen havde kapacitet til, når der også skulle være plads til de andre idrætsgrene. Selv den sene aftenkl. 22-23 måtte tages i anvendelse, ligeledes lørdag formiddag kl. 8-12. Så da der fra skolevæsenets side blev fremsat ønsker overfor kommunen om en ny tidssvarende gymnastiksal i tilslutning til den nye skole, som var blevet taget i brug i 1976, spidsede sportsfolkene naturligvis ører og blandede sig i diskussionen om beliggendehed og indretning. Efter mange og lange drøftelser enedes man om en kompromisløsning med hensyn til beliggenheden, og i salen blev der mulighed for mange forskellige aktiviteter udover gymnastikken, så siden 1983 kan der spilles på seks badmintonbaner.

Skolens sportshal. Siden 1983.

Så var der problemet med optræningen af de mange nye medlemmer. Det løstes ved at formå uddannede trænere fra Esbjerg til at komme herover i fornødent omfang. De første 5 år trak klubben på Ole Jacobsens velvillighed, senere på Jens Clemmensens. Senere trænere var Holger Nielsen, Bob Johannesen og især Hans Skeby. Den nuværende cheftræner er ingen ringere end Esbjerg Badmintonklubs stjernespiller Niels Skeby.

Også egne medlemmer har efter trænerkurser påtaget sig at oplære børnerækernes medlemmer, f.eks. Erik Nørby Sørensen, Inge Møller-Nielsen, Astrid Djurhus, Asta Thomsen, Rudi Sørensen m.fl. Nogle af de ældre børn har været på kurser og kan derefter fungere som hjælpetrænere.

Så hurtigt som muligt anmeldte man hold i de forskellige aldersklasser til turneringer indenfor VBD (Vestjysk Badminton Distrikt), og i forhold til klubbens størrelse er der blevet opnået mange pæne resultater. Seniorerne har endog engang været i stand til at have et hold i serie 1 og i serie 3 samtidigt. Siden 1973 har klubben også deltaget i RAGU-turneringerne, der mere sigter på bredden, og har opnået masser af smukke resultater, lige fra sandkasseholdene til old girls/old boys. Bedst har klubben nok klaret sig i holdturneringer, men der er også opnået enkelte smukke resultater i de individuelle konkurrencer.

Juniorholdet efter finalen i RAGUs danmarksturnering i Fuglsø 1973.

Bagerste række: Jan Pedersen, Frank Bay, Flemming Hestbek. Forreste række: Bente Petersen, Erik Hornum Hansen, Birgit Hornum Hansen.

Det har imidlertid ikke været muligt at få et klart overblik over de mange pæne placeringer – og det fotografiske materiale indskrænker sig til et foto af juniorholdet i 1973, så det er nok bedst at undlade et forsøg på registrering. Desuden: Ingen nævnt, ingen glemt!

Gennem alle disse turneringer har vi naturligvis opnået kontakt med mange klubber – og mange personlige kontakter knyttes der jo også hen ad vejen. Klubbens allerførste kontakt for 50 år siden var som før beskrevet Andrup – og det er fortsat en godt spillende klub, som Fanø har mange hårde kampe med. Vor næste kontakt, Sønderho Badmintonklub, blev »opslugt«, da Fanøhallen blev bygget. Vore store nabo, Esbjerg, som idag spiller i 2. division, har selvfølgelig også spillere i lavere rækker, som Fanø har kunnet dyste med. Med Kolding og Varde har der også været kontakt – ja, helt ovre på Sjælland er der en klub, Hørsholm Badmintonklub, som hvert år siden 1978 har arrangeret den såkaldte »Tre-kant-turnering« for old girls/boys sammen med Esbjerg og Fanø, skiftevis øst og vest for Storebælt. Endog internationalt er Fanø Badmintonklub kommet med, idet klubben siden 1985 spiller mod en klub fra Braunschweig, skiftevis i Tyskland og på Fanø. Så er der turneringer som »Colgate-cup«, en turnering for husmødre, osv. osv. – kort sagt rig lejlighed til at få sving i ketcherne og træffe andre sportsfolk for alle interesserede, i alle aldre.

Specielt skal Højbjerg Badmintonklub nævnes. En af vore dygtigste spillere Phillip Lassen, flyttede til Århus og kom hurtigt ind i klubbens ungdomsarbejde

Fra en jule-mix (Den lille gut i midten er søn søn Niels Skeby, Danmarks mester for ynglinge i 1982, danmarksmester i herredouble i 1986, ofte på det danske landshold – dog som medlem af Esbjerg Badmintonklub).

med det resultat, at børn fra Højbjerg hvert år siden 1977 har ligget i sommer-træningsejr på Fanø.

Så er der de helt lokale tiltag. Først og fremmest de årlige klubmesterskaber, hvor der kæmpes på livet løs i single, double og mix i samtlige rækker. Andetsteds gengives listen over mestrene i dame- og herresingle for seniores siden 1972. Mere afslappet er de årlige »jule-mixer«, som man startede med i hallens første år, og de populære »sløjfeturneringer«, der både afvikles lokalt og med indbudte gæster.

Til klublivet hører også klubfester – eller sådan var det da indtil for få år siden. Ved gennemlæsning af de eksisterende protokoller støder man ustandseligt på arrangementer med fællesspisning, underholdning og musik og dans – og medlemmer fra før protokollernes tid – d.v.s. før 1959 – kan indestå for, at festerne i »gamle dage« ikke stod tilbage for de registrerede! Men af en eller anden grund er det blevet meget vanskeligt at fange medlemmernes interesse for den slags idag – et fænomen, som også kendes fra andre klubber og andre steder.

Den sidste helt store fest var faktisk for 10 år siden, da klubben markerede sit 40-års jubilæum med en lidt forskudt fest den 24.11.79. Om eftermiddagen arrangeredes i forbindelse med receptionen en for alle deltagende uforglemmelig

40 ÅRS FØDSELS DAGEN. Fra venstre: Bagerste række: Leo Madsen, Vald. Olldag, Svend Poulsen, Arne Eskesen, Hornum Hansen, Viggo Nielsen. Midterste række: Johanne Olldag, Aase Juul, Maren Poulsen, Inger Jensen, Käte Nielsen. Børnene: Kristine Struckmann, Gregers Olldag, Marianne Olldag Bay, Bo Møller, Bo Møller-Nielsen, Karina Poulsen.

begivenhed: 3 generationer på banerne samtidig! 5 kvinder og 6 mænd fra de allerførste år (se foto) tumlede sig lykkeligt sammen med børnebørnene. Specielt må man imponeres af fru Olldag, som på det tidspunkt måtte gå med to stokke, men som i dagens anledning skiftede den ene ud med en ketcher. »Så måtte det gøre ondt bagefter – jeg ville være med«, fortalte hun senere. Og dagen afsluttedes med en vellykket fest, hvor dansen gik i mange timer i Industriforeningens sal, hvor klubben startede sin tilværelse 40 år tidligere.

Til slut skal nævnes det største sportslige arrangement, som klubben har stået for, da klubben den 3. september 1984 præsenterede øboerne for verdens bedste badmintonspiller, Morten Frost. Morten er almindelig bekendt for sin beskedenhed – og han var ved denne lejlighed så beskeden, at han gav afkald på honorar, men dog ikke på at tæve sin modstander Niels Skeby. I mixdoublen måtte han og Ulla Britt arbejde meget hårdt for at klare Grete Mogensen og Niels, som dengang var nr. 3 på den danske rangliste i mix.

Ingen i vor klub vil nogensinde blive en Morten Frost, og Fanø Badmintonklub vil aldrig komme op i hverken 1. eller 2. division, men klubben kan roligt sige som Engstrøms amatør-maler: »Bevares, jeg bøjer mig for van Dyck, men enhver har nu sine fortrin«!

Fanø Badmintonklub har mange!

Klubbladet »Fjeren« er blevet udsendt siden 1987 med Jette Kirkegaard som redaktør.

Fanø Badmintonklubs æresmedlemmer

† Svend Poulsen	1963
† Valdemar Schack Olldag	1970
Svend Aage Hornum Hansen	1979
Arne Eskesen	1983

Klubbens ledelse

Som det er vedtaget i de første loves § 4 bestod de første bestyrelser kun af 3 personer, men senere udvidedes til 5 medlemmer.

På grund af den bortkomne protokol er det lidt uklart, hvem der ledede klubben de første 20 år. Det står dog fast, at Olldag bestred posten i starten, formentlig en halv snes år ialt, og meget tyder på, at han blev afløst af Sven Aage Hornum Hansen (der dog ikke selv er helt sikker), og at hvervet derefter overgik til Kjeld Mortensen.

Herefter er »kongerækken« sikker:

1959-61:	Sven Aage Hornum Hansen	1976:	Kjeld Mortensen
1962-74:	Erik Nørby Sørensen	1977-82:	Jan Alber Jepsen
1974:	Kjeld Mortensen	1983:	Anna G. Pedersen
1975:	Astrid Djuurhus	1984-89:	Tonny Thomsen

En bestyrelse består jo ikke alene af en formand, men det vil føre for vidt her at nævne alle andre. Det vil dog være rimeligt lige at nævne de personer, som har arbejdet for foreningen i mindst 10 år: Erik Nørby Sørensen, Sven Aage Hornum Hansen, Kjeld Mortensen, Svend Poulsen, Jan Jepsen, Birgit Rasmussen – men det er ikke sikkert, at listen er fuldstændig.

Bestyrelsen 1989:

Bagerst Elsebeth Petersen, Ole Lambertsen, Lillian Møller Jensen, Johnny Sørensen, Lone Christensen. Forrest: Tonny Thomsen, Anna Madsen.

Søndersho Badmintonklub

Når dette skrift har fået titlen »Badminton sportens historie på Fanø«, må det naturligvis også nævnes, at Søndersho har haft sin egen klub i to perioder. Forhandlingsprotokollen er – i modsætning til i Nordby – ikke alene bevaret, men også ført omhyggeligt af foreningens sekretær, sgpl. Karen Thøgersen. Så derfor kan denne klubs stiftelse fastslås helt nøjagtigt til den 19. april 1943, og den fungerede med Anton Egelund som formand indtil 1948. Så lå den brak i 10 år, men fungerede derefter påny indtil 1964 med Henning Pedersen som formand.

Der er naturligvis i årenes løb spillet mange kampe mellem de to byer. Den første holdkamp er i 1943 refereret sålunde:

Turneringen mellem Nordby Badmintonklub og Søndersho Badmintonklub afholdtes St. Bededag med følgende resultater:

11 kampe vundet af Søndersho

5 kampe vundet af Nordby

1 kamp uafgjort.

En uafgjort kamp er vist et temmelig enestående fænomen! Kan man gisne på en luftalarm?

Resultatet ser ikke smigrende ud for Nordby, men Henning Pedersen fortæller, at Søndersho til gengæld altid tabte i Nordby. Med de specielle spillelokaler har hjemmebane nok været af afgørende betydning!

Siden Fanøhallen blev bygget, har mange sønderhoner meldt sig ind i Fanø Badmintonklub.

Men Søndersho badmintonklub er egentlig aldrig blevet opløst, så formelt eksisterer den endnu!

Fortegnelse over klubmestre i senior-single

Hos damerne har tilmeldingen desværre været så sløj i nyere tid, at kun følgende mestre er registrerede:

1972:	Anna Madsen
1973-74:	Astrid Djuurhus
1975-76:	Inge Andersen
1977:	Asta Thomsen
1978:	Astrid Djuurhus
1979:	Brita Buhl
1983:	Marianne Christensen

Hos herrerne er mesterskaberne afviklet regelmæssigt med undtagelse af året 1987:

1975-76:	Jan Pedersen
1977-78:	Ole Stidsholt
1979:	Erik Hornum Hansen
1980-81:	Uffe Clausen
1982:	Michael Thomsen
1983-84:	Hans Jørgen Joensen
1985-86:	Michael Thomsen
1988:	Olav Nielsen
1989:	Dan Christoffersen